

Samenvatting De Indonesian Diaspora Global Network Health heeft vanaf 2012 als doel om de gezondheidszorg in Indonesië te helpen met het verbeteren ervan. Dat gebeurt op allerlei niveau's en onze ervaring is dat het moeizaam gaat als het grote projecten betreft en met fundamentele veranderingen. Vandaar dat we nu de meeste aandacht schenken aan *grass roots* projecten en dan vooral in het oosten van het land.

Dagvoorzitter Ralph Kneefel, kolonel buiten dienst van de Koninklijke Luchtmacht, repatrieerde als zoon van een KNIL-militair in 1950 op negenjarige leeftijd naar Nederland. Met als hobby genealogie begon hij op latere leeftijd zich te verdiepen in de geschiedenis van Nederlands-Indië en Indonesië. Sedert 2004 is hij voorzitter van de Stichting Indisch Erfgoed. In de afgelopen jaren was hij als bestuurslid verbonden aan zorg- en andere organisaties.
Foto Ingrid Kockx

De **volgende Themazondag** 'De Chinese gemeenschap met roots in Nederlands-Indië' (werktitel) is op 28 april 2024

Sprekers: Patricia Tjiok-Liem, Peter Post, Liesbeth Ouwehand en San Fu Maltha

Leestip: Patricia Tjiok Liem *Chinezen uit Indonesië. De geschiedenis van een minderheid*. Zutphen: Walburgers 2022

Nieuwe data voor seizoen 2024-2025: 29 september 2024, 24 november 2024, 20 april 2025

Uw ideeën voor nieuwe onderwerpen worden zoals altijd zeer gewaardeerd. U kunt die vermelden op het formulier Publieksonderzoek op de tafel van de Vrienden van Bronbeek.

Themazondag *De zorg voor elkaar*

24 maart 2024

- 10.00 – 11.00 Ontvangst met koffie of thee en spekkoek
- 11.00 – 11.05 Opening door dagvoorzitter Ralph Kneefel
- 11.05 – 11.35 Renske Walsarie Wolff: *Begripvol zorgen: echo's uit Nederlands-Indië*
- 11.35 – 12.05 Ingrid Kockx: *De stille kracht van mijn Indische moeder*
- 12.05 – 14.00 pauze met Indisch lunchbuffet
- 14.00 – 14.30 Jessica Apon: De titel wordt later bekend gemaakt
- 14.30 – 15.00 Bert van Geel en Andreas Tan: *Hoe kunnen we de gezondheidszorg in Indonesië ondersteunen?*
- 15.00 Afsluiting door dagvoorzitter Ralph Kneefel

De Themazondagen worden georganiseerd door een samenwerkingsverband van de stichtingen Klein Bronbeek, Indisch Erfgoed en Kumpulan, en Museum Bronbeek.

Actuele informatie op de websites van [Reünie- en Congrescentrum Kumpulan](#) en de [Stichting Indisch Erfgoed](#)

De zorg voor elkaar

Tussen 1945-1965 kwamen meer dan 300.000 Indische Nederlanders naar Nederland. De Nederlandse overheid en de ambtenaren op het ministerie van Maatschappelijk Werk bedachten goedbedoeld dat de repatrianten zich moesten aanpassen aan de Nederlandse normen en waarden en koppelden hen aan de maatschappelijk werkers van het Centraal Comité van Kerkelijk en Particulier

Initiatief voor de Sociale Zorg ten behoeve van Gerepatrieerden (1950-1968). In 1947 werd de Stichting Pelita opgericht voor de maatschappelijke en praktische begeleiding van de eerste generatie Indische Nederlanders. De Molukse gemeenschap organiseerde de zorg voor de familie van en de gedemobiliseerde Molukse KNIL-militairen in haar eigen gemeenschap. De Peranakan-Chinezen integreerden dankzij hun hogere opleiding in de Nederlandse samenleving. In 1990 werd het Contactpunt Naoorlogse Generaties (CNG) opgericht voor de tweede en naoorlogse generaties met vragen over de geschiedenis van hun familieleden van de eerste generatie. Het CNG biedt hen psychotherapeutische hulp en kent samenwerkingsverbanden met onder andere Stichting Pelita en ARQ Nationaal Psychotrauma Centrum
Foto erven Maudy Angenent

Renske Walsarie Wolff is parttime werkzaam bij ARQ Kenniscentrum Oorlog, Vervolging en Geweld: dit kenniscentrum ondersteunt het zogeheten WO2-veld en getroffen van oorlog en geweld (waaronder ook veteranen) met o.a. praktisch beleidsonderzoek en kennisverspreiding. Ze is betrokken bij de videoleerlijn voor zorgverleners over passende zorg voor Indische en Molukse ouderen. Renske is eigenaresse van Senang consultancy, via wie zij zorg- en

welzijnsorganisaties adviseert en projectmanagement voert.

Samenvatting Al een aantal jaren faciliteert het ministerie van VWS via de zogeheten Collectieve erkenning Indisch Moluks Nederland, een aantal projecten. Zo ook het project deskundigheidsbevordering voor de reguliere zorg: doel is het duurzaam verankeren van contextgebonden zorg, door op verschillende manieren aandacht te vragen voor het verbeteren van zorg aan mensen uit de Indische en Molukse gemeenschappen. Tijdens deze lezing zal de nadruk liggen op het vergroten van de bewustwording van het belang van passende zorg voor Indische en Molukse ouderen in de reguliere zorg door middel van deskundigheidsbevordering. Centraal staat de videoleerlijn die meer inzicht in de wensen, behoeftes, de culturele en historische achtergronden van de ouderen geeft.

Ingrid Kockx is een tweede generatie Indische dochter van een Javaanse vader en moeder. Haar ouders zijn rond 1929 geboren in Nederlands-Indië waar ze veel hebben meegemaakt. Daar zijn drie kinderen geboren en in Nederland zes kinderen. Op haar zeventiende begon Ingrid als verpleegkundige in het Medisch Spectrum Twente. Ze behaalde de master Verpleegkunde in Enschede. In de laatste 15 jaar van haar carrière werkte ze als Verpleegkundig Specialist Ouderen in de huisartsenpraktijk. Na haar pensioen deelt Ingrid Kockx het persoonlijk verhaal van haar ouders en de betekenisvolle aandacht die ze mochten ontvangen van de zorgverleners en van Ingrids broers en zussen.(2007).

Samenvatting In haar bijdrage vertelt Ingrid Kockx over haar ervaringen in de zorg voor haar moeder. Het is een persoonlijk verhaal over de (terminale) zorg voor haar mijn moeder. Over het ontrollende brein van haar moeder met sporen vol betekenis en de uiteindelijke heling van haar mentale Indische erfgoed. In haar dagelijkse zorgpraktijk heeft Ingrid het bijzondere verhaal over de Indische generatie gedeeld met collega's, waardoor waardevolle welzijn en zorg een plaats heeft gekregen. Veel van de Indische gewoonten en tradities zijn namelijk onbekend bij zorgverleners. Concrete handvatten om effectiever te communiceren (interculturele communicatie en aandacht voor de trauma's) en samen te werken met mantelzorgers.

De informatie over **Jessica Apon** wordt later bekend gemaakt.

Bert van Geel studeerde Scheikunde (GU nu UvA 1964-1968) en Medicijnen (VU). Tijdens zijn studie werkte hij als verpleegkundige (Binnengasthuis Amsterdam 1967-1971). Hij was arts-assistent (1974-1976) en volgde daarna de opleiding tot radiotherapeut (1976-1978, beide Antonie van Leeuwenhoek Amsterdam). Vervolgens volgde hij de opleiding tot chirurg (MZ Alkmaar/CWZ Nijmegen (1978-1984). In 1983 promoveerde Van Geel op het proefschrift 'Borstkanker bij de Man' (UvA). Na zijn promotie was Van Geel werkzaam als chirurg-oncoloog (Daniel den Hoed kliniek Rotterdam nu EMC 1984-2012), als chirurg (Zuiderziekenhuis Rotterdam 1984-1988) en als arts-supervisor (Hyperbaar Zuurstof

Centrum Zwijndrecht (2011-2015).